

บทความวิจัย (ม.ค. – มิ.ย. 2563)

ผลกระทบของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ธนาชัย แจ่มเปี่ยม

นักศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม E-mail:thanachai2519@gmail.com

ผศ.ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปีและข้อมูลทางการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 จำนวน 230 บริษัท และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า สินทรัพย์ ไม่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และสินทรัพย์รวมมีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ในขณะที่ หนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และหนี้สินรวม มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำสำคัญ: ผลกระทบสินทรัพย์และหนี้สิน ผลประกอบการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Received: November 27, 2019, Revised December 2, 2019, Accepted December 20, 2019

The Impact Assets and Liabilities that are the Performance of Companies Listed in the Stock Exchange of Thailand

Thanachai Jampram, E-mail:thanachai2519@gmail.com

Asst.Prof.Dr.Titaporn Sincharoonsak

School of Accountancy, Sripatum University

Abstract

The purpose of this research is to study the impact assets and liabilities that are the performance of companies listed in the Stock Exchange of Thailand. The data was collected from annual reports and data from financial statements from 2014 - 2018 by using a sampling of 230 companies and multiple regressions analysis.

The results of this research found : the assets do not an impact on the ratio of return to profits.Non-current assets affecting the ratio of return on assets. Total assets have an impact on return to equity ratio. Current liabilities and non-current liabilities affecting the profit-return ratio and return on assets ratio. Total debt affects the return on equity ratio of companies registered in the Stock Exchange of Thailand.

Keywords: Corporate Social Responsibility Report, Corporate Government, The Stock Exchange of Thailand

คำขอบคุณ: งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทนำ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2518 เมื่อนับเวลาจนถึงปัจจุบันจะเป็นระยะเวลาจนถึง 44 ปีที่ทำหน้าที่เป็นตลาดรองในการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนปัจจุบันตลาดหุ้นไทยมีบริษัทจดทะเบียนจำนวน 688 บริษัท โดยอยู่ใน SET 538 บริษัท (78%) โดยในช่วงปี พ.ศ. 2551 Market cap หรือ มูลค่าบริษัททั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหุ้นไทยอยู่ที่ 3.6 ล้านล้านบาท น้อยกว่ามูลค่า GDP ของไทยที่อยู่ 9.6 ล้านล้านบาท ซึ่งน้อยกว่าเกือบ 3 เท่าและในปี พ.ศ. 2559 Market cap ของตลาดหุ้นไทยอยู่ที่ 15 ล้านล้านบาท ซึ่งมากกว่ามูลค่า GDP ของไทยที่อยู่ 13 ล้านล้านบาททำให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นทางเลือกหนึ่งที่นักลงทุนและผู้มีเงินออมให้ความสนใจ นอกจากการฝากเงินไว้กับธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างๆ และยังสามารถช่วยให้มีโอกาสนำเงินไปใช้ในการเป็นเจ้าของกิจการ โดยการนำหลักทรัพย์ที่มีอยู่ไปขายเพื่อเปลี่ยนเป็นเงินสด อีกทั้งยังอาจได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่มีราคาสูงขึ้น (Capital Gain) หรือได้รับเงินปันผล (Dividend) จากการร่วมลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทนั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามการลงทุนกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังคงมีความผันผวน ทั้งจากการเพิ่มขึ้นและลดลงจากการขายหลักทรัพย์ของบริษัทฯ ทำให้ดัชนีราคาหลักทรัพย์ของบริษัทฯ มีการปรับตัวเพิ่มขึ้นและลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยดัชนีราคาหลักทรัพย์ของบริษัทฯ มีการปรับตัวลดลงเป็นอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2551 เนื่องจากประเทศไทยเกิดภาวะวิกฤตทางการเงินที่มีผลมาจากวิกฤตทางการเงินในภาคอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา ทำให้ลุกลามไปยังตลาดเงินของประเทศต่างๆ ในทุกภูมิภาคทั่วโลก จึงมีผลทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET Index) ปรับตัวลดลงเป็นอย่างมาก โดยการขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติประมาณ 3.92 ล้านล้านบาท ทำให้ SET Index ปิดตลาดต่ำสุดของดัชนีราคาหลักทรัพย์โดยเฉลี่ย 449.96 จุด และดัชนีราคาหลักทรัพย์สูงสุดในของปี พ.ศ.2551 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 817.03 จุดซึ่งถือว่าต่ำสุดหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540 และสิ้นปี พ.ศ.2552 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET index) ปิดตลาดที่ 734.54 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 63.25 จาก ณ สิ้นปี พ.ศ.2551 โดยมีจุดต่ำสุดที่ 411.27 จุดในเดือนมีนาคม และจุดสูงสุดที่ 751.86 จุดในเดือนตุลาคม ขณะที่ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI index) ปิดที่ 215.30 จุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.14 จากสิ้นปีพ.ศ.2551 ด้านมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market capitalization)

โดยที่ในช่วงปี พ.ศ.2551 จำนวนลูกค้าที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่เดือนละ 107,000 คน และในช่วงปี พ.ศ.2559 จำนวนลูกค้าที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่เดือนละ 450,000 คน เพิ่มขึ้นกว่า 4 เท่าจากปี พ.ศ.2551 จะเห็นได้ว่าการเติบโตของตลาดหุ้นทั้งจำนวนบริษัทที่เข้ามาจดทะเบียน และนักลงทุน ส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งจากค่าธรรมเนียมที่เก็บจากบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์ งานรับฝากหลักทรัพย์ ค่าบริการข้อมูล รวมไปถึงรายได้อื่นๆ เช่น รายได้จากค่าธรรมเนียม การจัดสัมมนาการลงทุน เป็นต้น และเมื่อพิจารณารายได้และกำไรของตลาดหลักทรัพย์ปี พ.ศ.2557 รายได้ 5,237 ล้านบาท กำไร 1,535 ล้านบาทปี พ.ศ.2558 รายได้ 5,215 ล้านบาท กำไร 1,382 ล้านบาทปี พ.ศ.2559 รายได้ 6,047 ล้านบาท กำไร 1,662 ล้านบาททั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะเป็นองค์กรหนึ่งองค์กรที่ทำกำไรได้ดี เนื่องจากไม่มีคู่แข่งเปรียบเสมือนเป็นบริษัทใหญ่อันดับหนึ่ง และอันดับสองในตลาดหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามพัฒนาการและการเชื่อมโยงกันของตลาดทุนทั่วโลก ทำให้ตลาดหลักทรัพย์ของไทยต้องแข่งกับตลาดหุ้นในต่างประเทศด้วย เนื่องจากปัจจุบันบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหลายแห่งสามารถเลือกไปจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศได้เช่นกัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย., 2561: ออนไลน์)

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นผู้ร่วมลงทุนและผู้ประกอบการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำเป็นต้องทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทฯ เพื่อจะใช้ในการคาดการณ์ราคาหลักทรัพย์ในอนาคตสามารถลดความเสี่ยง และสร้างผลกำไรจากการลงทุน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค่าผลกระทบต่อสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงศักยภาพการแข่งขันของตลาดทุนไทย สร้างอัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ อัตราส่วนผลตอบแทนจาก

สินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นของบริษัทสมาชิกที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้มีประสิทธิผลดียิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลกระทบของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวิจัย โดยสรุปเป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1 แนวคิดที่เกี่ยวกับการเงิน

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการเงิน อันเป็นการแสดงฐานะทางการเงินของกิจการนั้นๆ จะทำให้ทราบถึงสินทรัพย์ อัตราส่วนทางการเงิน และหนี้สิน ซึ่งผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการสามารถนำข้อมูลทางการเงินมาวิเคราะห์ เพื่อการวางแผน และปรับปรุงกิจการของตนให้ดีขึ้น และยังสามารถใช้ทำรายงานประกอบการกู้ยืมเงินจากสถาบันทางการเงินสำหรับนำไปขยายกิจการ โดยมีเนื้อหาที่ศึกษาดังนี้

1. สินทรัพย์ (Assets) หมายถึง ทรัพยากรต่างๆ ที่อยู่ในความควบคุมของกิจการ อาจจะเป็นสิ่งที่มีตัวตนหรือไม่มิตัวตน ที่สามารถตราค่าเป็นตัวเลขได้ที่เป็นผลมาจากเหตุการณ์ในอดีตที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งหมายความถึงศักยภาพของสินทรัพย์ที่ทำให้เกิดกระแสเงินสด และรายการเทียบเท่าเงินสดแก่กิจการของตนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น นำมาใช้ในการผลิตสินค้าหรือบริการ นำไปแลกเปลี่ยนกับสินทรัพย์อื่น นำไปชำระหนี้ นำไปแบ่งปันส่วนทุนให้กับเจ้าของ(สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552)สินทรัพย์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

1.1 สินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ 1) เงินสด และเงินฝากธนาคาร (cash on hand and banks) 2) เงินลงทุนชั่วคราว (short-term investment) และ 3) ลูกหนี้การค้า (accounts receivable) 4) ตัวรับเงิน (notes receivable) 5) เงินให้กู้ยืมระยะสั้น (short-term loans) 6) สินค้าคงเหลือ (Inventory) 7) วัสดุสิ้นเปลือง (supplies) 8) รายได้ค้างรับ (accrued revenue) 9) ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า (prepaid expense)

1.2 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน คือ สินทรัพย์ที่มีลักษณะคงทนถาวร เพื่อไว้ใช้ในการดำเนินงานตามปกติของกิจการ และมีอายุการใช้งานนานกว่า 1 ปี ถือเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำกว่าสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ เครื่องจักร สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์อื่น เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวสนับสนุนให้กิจการสามารถไปเพื่อก่อให้เกิดรายได้ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนในกิจการโดยทั่วไป ประกอบด้วย สินทรัพย์มีตัวตน เช่น เงินกู้ระยะยาว ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน เช่น ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร สัมปทาน เครื่องหมายการค้า สิทธิการเช่า เงินลงทุนระยะยาว เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ

1.3 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน หมายถึง สินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเลขที่สามารถระบุได้และไม่มีกายภาพ ซึ่งต่างจากสินทรัพย์ที่เป็นตัวเลขได้แก่ สิทธิบัตร (Patent) ลิขสิทธิ์ (Copyrights) สิทธิการเช่า (Leasehold) สัมปทานและการอนุญาตให้ใช้สิทธิ (Franchises and Licencing) เครื่องหมายการค้าและยี่ห้อการค้า (Trademark and Tradename) และค่าความนิยม (Goodwill)

2. อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นการนำตัวเลขที่อยู่ในงบการเงิน มาห้อัตราส่วนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกิจการอื่น หรือเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงาน ดังนั้นอัตราส่วนเงินสด (Cash ratio) จึงหมายถึงอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ สภาพคล่องของกิจการที่ตั้งอยู่บนหลักความระมัดระวังที่สุด โดยนำสินทรัพย์หมุนเวียนที่เป็นเงินสด และ หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด หาดด้วย หนี้สินหมุนเวียน หากอัตราส่วนนี้สูงหมายถึงกิจการมีสภาพคล่องสูง แต่

หากสูงมากอาจหมายถึงกิจการถือเงินสดไว้มากเกินไปทำให้ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ลดลง จึงควรดูอัตราส่วนประสิทธิภาพ

3. หนี้สิน (liability) หนี้สินเป็นภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ โดยภาระผูกพันเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นจะส่งผลให้กิจการต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ดังนั้น หนี้สินจึงเป็นผลของรายการและเหตุการณ์บัญชีที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต ก่อให้เกิดภาระผูกพันในปัจจุบันที่กิจการจะต้องจ่ายชำระหนี้สิน นั้นให้หมดไปในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หนี้สินแบ่งออกเป็นหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน

3.2 กำไรและการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน

กำไร หมายถึง ส่วนต่างของรายรับรวมและต้นทุนรวม ต้นทุนในทางเศรษฐศาสตร์ จะหมายถึงโอกาสที่สูญเสียไปจากการทำปัจจัยการผลิตมาใช้ในกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ทำให้ไม่เกิดกิจกรรมอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นจึงรวมต้นทุนค่าเสียโอกาสเข้าไว้ในการคำนวณกำไรด้วย ประกอบด้วย กำไรทางบัญชีหมายถึง ผลต่างของรายรับและค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่บันทึกไว้ในบัญชี และกำไรทางเศรษฐศาสตร์หมายถึง ผลต่างของรายรับและรายจ่ายต่างๆที่บันทึกไว้ในบัญชี รวมกับต้นทุนค่าเสียโอกาสต่างๆ

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนคือ การวิเคราะห์ปริมาณการผลิตและขายที่ทำให้รายรับคุ้มกับต้นทุนคำนวณได้จาก การหาปริมาณการผลิตที่เป็นจุดคุ้มทุน ซึ่ง รายรับรวม เท่ากับ ต้นทุนทั้งหมด ส่วนรายรับทั้งหมด หมายถึงผลลัพธ์ของราคาการผลิตต่อหน่วยของจำนวนผลผลิตทั้งหมด

ต้นทุนทั้งหมด คือต้นทุนคงที่ทั้งหมด (TFC) รวมกับต้นทุนผันแปรทั้งหมด (TVC) ทั้งนี้ต้นทุนคงที่ทั้งหมด (Total Fixed cost : TFC) ได้แก่ ต้นทุนในการจัดหาปัจจัยคงที่เพื่อการผลิต เช่น ค่าก่อสร้าง ค่าที่ดิน ค่าเครื่องจักร เป็นต้น และต้นทุนผันแปรทั้งหมด (Total Variable cost : TVC) ได้แก่ ต้นทุน ในการจัดหาปัจจัยแปรผัน เช่น ค่าจ้างแรงงาน ค่าวัตถุดิบ เป็นต้น สำหรับผลผลิต จะเป็นผลลัพธ์ของต้นทุนคงที่ทั้งหมดต่อจำนวนผลผลิตราคาต่อหน่วยลบด้วยค่าเฉลี่ยต้นทุนผันแปร

3.3 ความสามารถในการทำกำไร

การวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรอาจพิจารณาได้หลายด้านแต่ด้านที่สำคัญคือความสามารถในการใช้สินทรัพย์ที่มีอยู่ของธุรกิจให้เกิดประโยชน์เมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจที่มีขนาดใกล้เคียง หรือเปรียบเทียบกับธุรกิจทั้งระบบ สำหรับเครื่องชี้ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ให้เป็นประโยชน์ที่นิยมใช้กัน ทั้งนี้จากศึกษาอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) ซึ่งจะวัดว่าธุรกิจสามารถที่จะทำกำไร และกระแสเงินสดได้มากขึ้นหรือน้อยลง โดยสามารถคำนวณได้ดังนี้

อัตราผลตอบแทนที่สูง เป็นความสามารถในการกำกำไรของกิจการมีสูง โดยแยกพิจารณาได้หลายอัตราส่วน เช่น

- 1) อัตรากำไรสุทธิ ที่เป็นผลตอบแทนภายหลังการหักค่าใช้จ่ายทุกอย่างแล้ว ซึ่งเป็นการวัดประสิทธิภาพการทำกำไรจากสินทรัพย์ทั้งหมดที่กิจการมีอยู่ และผลตอบแทนผู้ถือหุ้นที่ได้จากกำไรสุทธิหารส่วนของผู้ถือหุ้น อันเป็นผลในส่วนของเงินที่ผู้ถือหุ้นลงทุนแล้วจะได้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด
- 2) อัตราส่วนกำไรขั้นต้น เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างผลกำไรขั้นต้นกับยอดขาย เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดและประเมินผลประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการ เช่น การควบคุมต้นทุนการผลิต การแข่งขันกับอุตสาหกรรมคู่แข่ง เป็นต้น

การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการคำนวณ จะพิจารณาจาก (1) อัตราส่วนกำไรขั้นต้นที่คำนวณได้มีค่ามาก แสดงว่ากิจการสามารถทำกำไรได้ดีลงทุนน้อยได้แต่ผลกำไรที่มาก ที่บ่งบอกถึงกิจการสามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ดี (2) อัตราส่วนกำไรขั้นต้นที่คำนวณได้มีค่าน้อย แสดงว่ากิจการไม่สามารถกำไรได้ดี ลงทุนเงินแต่ได้ผลกำไรน้อย อาจมีผลมาจากกิจการไม่สามารถควบคุมต้นทุนการผลิตได้ หรืออาจเป็นเพราะว่าในอุตสาหกรรมที่กิจการนั้นๆทำอยู่มีคู่แข่งอยู่มากจึงทำให้ไม่สามารถตั้งราคาเพื่อทำกำไรได้ดี 3) อัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ คือ กำไรสุทธิจากผลการดำเนินงานของกิจการต่อหุ้นสามัญของกิจการที่ซื้อขายอยู่ในตลาดหุ้นแล้วสามารถคำนวณได้จาก 4) ผลตอบแทนสุทธิต่อสินทรัพย์ (ROA) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรซึ่งความสามารถในการนำสินทรัพย์หรือทรัพยากรที่มีอยู่ไปก่อให้เกิดรายได้ หรือผลตอบแทนว่ามี

มากนักน้อยเพียงใด ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าสินทรัพย์นั้นมาจากเงินกู้ยืมหรือมาจากเงินทุนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นหน่วยธุรกิจที่มีความสามารถในการทำกำไรสูงจะมี ROA สูง

ดังนั้น ผลประกอบการของธุรกิจศึกษาได้จากความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจประกันฯ จะสามารถพิจารณาจากอัตราผลตอบแทนสุทธิต่อสินทรัพย์ (ROA) และจากผลตอบแทนสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2540)

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุภาพร ประเสริฐศิริเจริญ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า สัดส่วนรายได้จากการดำเนินงานต่อค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ (TEC) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบและธนาคารขนาดใหญ่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ROA และสัดส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก (LD) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ROA ของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ สำหรับสัดส่วนรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการต่ออายุได้ทั้งหมด (FBI) และสัดส่วนรายได้จากการบริหารเงินตราต่อรายได้ทั้งหมด (GFFE) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ROA ในกลุ่มธนาคารขนาดใหญ่เท่านั้น ส่วนงานวิจัยของ วันเพ็ญ ภูมิวิเศษ (2554) ศึกษาการใช้อัตราส่วนทางการเงินในการพยากรณ์ความล้มเหลวของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จำแนกประเภท และวิธีการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม คือ บริษัทล้มเหลวทางการเงิน 21 บริษัท และบริษัทไม่ล้มเหลวทางการเงิน 47 บริษัทจากผลการศึกษาก่อนการวิเคราะห์แบบจำแนกประเภท อัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อความล้มเหลวทางการเงิน คืออัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนขายสุทธิต่อสินทรัพย์รวม โดยสามารถพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงินได้ถูกต้องและผลการศึกษาก่อนการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก พบว่า อัตราส่วนที่มีผลต่อความล้มเหลว คือ อัตราส่วนกำไรสะสมต่อสินทรัพย์รวม และอัตราส่วนขายสุทธิต่อสินทรัพย์รวม สามารถพยากรณ์ความล้มเหลวทางการเงินได้ถูกต้อง

วรุทธิ์ ยิ่งดำรง (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัทที่เป็นธุรกิจครอบครัวกับบริษัทที่ไม่เป็นธุรกิจครอบครัวที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารหมวดธุรกิจการเกษตร พบว่า 1) ดัชนีราคาผู้บริโภคหมวดอาหารและเครื่องดื่ม (CPI) สามารถอธิบายความสัมพันธ์ต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัทที่เป็นธุรกิจครอบครัวและบริษัทที่ไม่เป็นธุรกิจครอบครัวที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารหมวดธุรกิจการเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทิศทางเดียวกัน ซึ่งตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และเป็นไปตามทฤษฎีการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน 2) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัทที่ไม่เป็นธุรกิจครอบครัวที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดธุรกิจการเกษตร อย่างมีนัยสำคัญและไม่ตรงตามสมมติฐาน 3) อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (CUR) ไม่มีผลต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัทที่เป็นธุรกิจครอบครัวและบริษัทที่ไม่เป็นธุรกิจครอบครัวที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดธุรกิจการเกษตร และเครื่องมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรีย์พร จันทรงาม (2555) ศึกษาการวิเคราะห์งบการเงินของอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร กรณีศึกษา บริษัทสุรพล ฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยพบว่า สภาพคล่องอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก ในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียนของบริษัทฯ ในปี พ.ศ. 2551-2552 และ 2555 มีสภาพคล่องมากเพราะมีสินทรัพย์หมุนเวียนไว้ 2.08 – 2.68 และ 2.07 บาท ทุกหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท ส่วนปี พ.ศ. 2553 มีสภาพคล่องลดลงในส่วนของสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน คือ 1.36 เท่า เพราะมีสินทรัพย์หมุนเวียนไว้ 1.36 บาท สำหรับทุกหนี้สินหมุนเวียน 1 บาท โดยทั่วไปอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนควรจะมีความน้อยเป็น 2: 1 ด้านประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทฯ มีอัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ส่วนสินค้าคงเหลือ ระยะเวลาการขายสินค้า และการบริหารจัดการสินค้าคงเหลือไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ด้านความสามารถในการก่อหนี้ของบริษัทที่มีโครงสร้างเงินทุนส่วนมากมาจากแหล่งเงินทุนภายในบริษัทฯ ทำให้บริษัทไม่ต้องรับภาระดอกเบี้ยความสามารถในการชำระหนี้ที่อยู่ในเกณฑ์ดีขึ้นด้านความสามารถในการทำกำไร บริษัทมีความสามารถในการทำกำไรอยู่ในเกณฑ์ที่ดี อาจจะมีลดลงบ้างแต่ก็ไม่มากนักเมื่อเทียบกับทั้ง 5 ปี

แก้วมณี อุทิรัมย์ (2556) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อัตราส่วนทางการเงินทั้ง 20 อัตราส่วนไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีเพียงอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีเพียงอัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีระยะเวลาในการขายสินค้า อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรต่อหุ้น และอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อัตราส่วนทางการเงินทุกอัตราส่วนต่างมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง ยกเว้นอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์และอัตรากำไรจากการดำเนินงานที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง และในกลุ่มรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรมมีเพียงอัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาตามบัญชีและอัตราผลตอบแทนจากเงินปันผลที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนที่คาดหวัง

เนาวรัตน์ ศรีพนากุล (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มดัชนี SET50 ช่วงปี พ.ศ. 2552-2556 จำนวน 42 บริษัท โดยยกเว้นธุรกิจกลุ่มการเงินในการกำหนดโครงสร้างเงินลงทุนโดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและตัวแปร ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ ความสามารถในการทำกำไรสภาพคล่อง อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และขนาดของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพคล่อง และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 8 หุน ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เฉลี่ยของธนาคารพาณิชย์ (MLR) และความสามารถในการทำกำไรไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

จันนกร จันทรสาส์น (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ มีคุณภาพกำไรค่อนข้างต่ำ เพราะมีการจัดการกำไรค่อนข้างสูง ปริมาณหนี้สินมีอิทธิพลเชิงบวกต่อคุณภาพกำไรทั้งหนี้สินรวมหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน รวมทั้งหนี้สินที่มาจากสถาบันการเงินและไม่ได้มาจากสถาบันการเงิน นั่นคือภาพรวมของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอไอ มีแนวโน้มที่จะมีกำไรน้อยลง ทำให้มีคุณภาพกำไรในระดับสูงขึ้น เมื่อบริษัทมีการก่อหนี้ในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

วิไลวรรณ ภาณุวิสิทธิ์แสง (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) และอัตราการเติบโตของยอดขาย (SG) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอัตราส่วนเงินปันผลต่อส่วน (DY) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับอัตราส่วนทางการเงินอื่น ได้แก่ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE) อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (TAT) อัตราราคาหุ้นต่อมูลค่าหุ้นตามบัญชี (PBV) อัตรามูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (MC) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิชณพงศ์ ยอดราช (2560) ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรและความเสี่ยงที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI) พบว่า อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้น มีผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ผู้ลงทุนจะต้องศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ ผู้ลงทุนจะต้องจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อลดปัญหาและดำเนินกิจการให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สุภาวลัย วงศ์ใหญ่ (2560) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าบริษัท กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า หนี้สินของโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าบริษัท นั่นคือถ้าบริษัทมีหนี้สินของโครงสร้างเงินทุนสูงจะทำให้มูลค่าบริษัทต่ำ และเมื่อทดสอบแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมจะพบความสัมพันธ์เชิงลบในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ทฤษฎีการ และบริการ และตัวแปรขนาดบริษัท โอกาสในการเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าบริษัท แต่ความสามารถในการทำกำไร และสินทรัพย์ที่มีตัวตนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าบริษัท

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (document research) โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงิน จากรายงานประจำปี และผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นที่เป็นข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2557-2561 และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ ตำรา และงานวิจัย เพื่อใช้อ้างอิงผลการวิจัยครั้งนี้ และนำข้อมูลหตุยภูมิที่ได้จากการรวบรวมมาทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

สินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยสินทรัพย์หมุนเวียน มีค่าเฉลี่ย 6.8494 มีค่าต่ำสุด -173.67 และค่าสูงสุด 58.41 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน มีค่าเฉลี่ย 8.0517 มีค่าต่ำสุด -61.69 และค่าสูงสุด 39.95 และสินทรัพย์รวม มีค่าเฉลี่ย 10.7152 ค่าต่ำสุด -74.79 ค่าสูงสุด 77.91 หนี้สินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หนี้สินหมุนเวียน มีค่าเฉลี่ย -3.5354 มีค่าต่ำสุด -993.50 และค่าสูงสุด 54.93 หนี้สินไม่หมุนเวียน มีค่าเฉลี่ย 7.4149 มีค่าต่ำสุด -50.31 และค่าสูงสุด 40.83 และหนี้สินรวม มีค่าเฉลี่ย 9.4580 ค่าต่ำสุด -100.15 ค่าสูงสุด 82.32

สำหรับผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความสามารถในการควบคุมต้นทุน มีค่าเฉลี่ย -28.320 มีค่าต่ำสุด -3786.40 และค่าสูงสุด 57.32 การเปลี่ยนแปลงของต้นทุน มีค่าเฉลี่ย 8.1133 มีค่าต่ำสุด -29.34 และค่าสูงสุด 50.64 ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 10.2644 มีค่าต่ำสุด -128.86 และค่าสูงสุด 67.44 อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความสามารถในการทำกำไร มีค่าเฉลี่ย 4.9604 มีค่าต่ำสุด -215.47 และค่าสูงสุด 47.34 อัตรากำไรต่อยอด มีค่าเฉลี่ย 6.9144 มีค่าต่ำสุด -32.32 และค่าสูงสุด 75.06 อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 8.7571 มีค่าต่ำสุด -54.03 และค่าสูงสุด 81.27 และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ความสามารถในการสร้างผลตอบแทนจากเงินลงทุน มีค่าเฉลี่ย 5.8672 มีค่าต่ำสุด -125.58 และค่าสูงสุด 56.31 ส่วนแบ่งกำไรระหว่างปี มีค่าเฉลี่ย 6.4777 มีค่าต่ำสุด -51.97 และค่าสูงสุด 59.97 กำไรสุทธิหลังหักภาษี มีค่าเฉลี่ย 7.7434 มีค่าต่ำสุด -116.08 และค่าสูงสุด 64.78

ผลการทดสอบตัวแปรที่มีผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สินทรัพย์มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$NPM = \beta_0 + \beta_1(CAS) + \beta_2(NCAS) + \beta_3(TAS) + e$$

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของสินทรัพย์ที่มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Collinearity Statistic		
	b	SE _b	β	t	p	Tolerance	VIF
(Constant)	10.882	8.620		1.262	.208		
CAS	.549	.629	.095	.873	.384	.395	2.529
NCAS	.614	1.629	.063	.377	.706	.167	4.987
TAS	-.062	.801	-.011	-.077	.939	.243	4.112

SE_{est} = ±91.53406, R = .141, R² = .020, adjust R² = .006, F = 1.420, p-value = .238

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่า VIF ที่ได้ไม่เกิน 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรด้านสินทรัพย์ ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน(CAS) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (NCAS) และสินทรัพย์รวม (TAS) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM) ทั้งนี้ตัวแปรด้านสินทรัพย์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM) ได้เพียงร้อยละ 0.6 ขณะที่อีกร้อยละ 99.4 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น

สมมติฐานที่ 2 สินทรัพย์ มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROA = \beta_0 + \beta_1(CAS) + \beta_2(NCAS) + \beta_3(TAS) + e$$

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของสินทรัพย์กับอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Collinearity Statistic		
	b	SE _b	β	t	p	Tolerance	VIF
(Constant)	2.183	.450		4.835	.000		
CAS	-.028	.033	-.059	-.865	.388	.395	2.529
NCAS	.728	.085	.902	8.533**	.000	.167	4.987
TAS	-.043	.042	-.089	-1.019	.310	.243	4.112

SE_{est} = ±4.79521, R = .780, R² = .608, adjust R² = .603, F = 108.755, p-value = .000

**มีระดับนัยสำคัญ .01

$$ROA = .902(NCAS)$$

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่า VIF ที่ได้รับมีค่าไม่เกิน 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรด้านสินทรัพย์ ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน(CAS) และสินทรัพย์รวม (TAS) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ขณะที่ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (NCAS) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วน

ผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (NCAS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ได้ร้อยละ 60.3 ขณะที่อีกร้อยละ 39.7 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น

สมมติฐานที่ 3 สินทรัพย์ มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROE = \beta_0 + \beta_1(CAS) + \beta_2(NCAS) + \beta_3(TAS) + e$$

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณของสินทรัพย์กับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p	Collinearity Statistic	
	b	SE _b	β			Tolerance	VIF
(Constant)	1.941	.762		2.549	.012		
CAS	-.023	.056	-.028	-.415	.679	.395	2.529
NCAS	.280	.144	.205	1.942	.053	.167	4.987
TAS	.500	.071	.617	7.062**	.000	.243	4.112

SE_{est} = ±8.08754, R = .781, R² = .611, adjust R² = .605, F= 109.738, p-value = .000

**มีระดับนัยสำคัญ .01

$$ROE = .617(TAS)$$

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่า VIF ที่ได้รับมีค่าไม่เกิน 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรด้านสินทรัพย์ ประกอบด้วย สินทรัพย์หมุนเวียน(CAS) และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (NCAS) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ขณะที่ สินทรัพย์รวม (TAS)มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยสินทรัพย์รวม (TAS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) ได้ร้อยละ 60.5 ขณะที่อีกร้อยละ 39.5 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น

สมมติฐานที่ 4 หนี้สิน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$NPM = \beta_0 + \beta_1(LBC) + \beta_2(NLBC) + \beta_3(TLB) + e$$

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณหนี้สินกับอัตราส่วนผลตอบแทนกำไร ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p	Collinearity Statistic	
	b	SE _b	β			Tolerance	VIF
(Constant)	2.865	.589		4.861	.000		
LBC	.946	.005	1.006	199.123**	.000	.972	1.073
NLBC	-.280	.115	-.031	-2.442*	.015	.149	3.727
TLB	-.029	.064	-.006	-.456	.649	.153	4.547

SE_{est} = ±6.51733, R = .998, R² = .995, adjust R² = .995, F= 14017.873, p-value = .000

*มีระดับนัยสำคัญ .05, **มีระดับนัยสำคัญ .01

$$NPM = 1.006(CAS) - .031(NCAS)$$

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า VIF ที่ได้รับไม่เกิน 5 ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรหนี้สิน ประกอบด้วย หนี้สินหมุนเวียน (LBC) และหนี้สินไม่หมุนเวียน (NLBC) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ .05 โดยหนี้สินไม่หมุนเวียน (NLBC) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM) ได้ร้อยละ 99.5 ขณะที่อีกร้อยละ 0.5 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น ในขณะที่ หนี้สินรวม (TLB) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร (NPM)

สมมติฐานที่ 5 หนี้สินมีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROA = \beta_0 + \beta_1(LBC) + \beta_2(NLBC) + \beta_3(TLB) + e$$

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณหนี้สินกับอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Collinearity Statistic		
	b	SE _b	β	t	p	Tolerance	VIF
(Constant)	2.166	.332		6.518	.000		
LBC	-.001	.003	-.018	-.514	.608	.972	1.073
NLBC	.870	.065	1.154	13.445**	.000	.149	3.727
TLB	-.130	.036	-.304	-3.594**	.000	.153	4.547

SE_{est} = ±3.67378, R = .878, R² = .770, adjust R² = .767, F= 234.542, p-value = .000

**มีระดับนัยสำคัญ .01

$$ROA = 1.154(NLBC) - .304(TLB)$$

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่า VIF ที่ได้รับไม่เกิน 5 ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรหนี้สิน ประกอบด้วย หนี้สินไม่หมุนเวียน (NLBC) และหนี้สินรวม (TLB) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์(ROA) ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยหนี้สินไม่หมุนเวียน (NLBC) และหนี้สินรวม (TLB) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์(ROA) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) ได้ร้อยละ 76.7 ขณะที่อีกร้อยละ 23.3 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น ในขณะที่ หนี้สินหมุนเวียน (LBC) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA)

สมมติฐานที่ 6 หนี้สินมีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

$$ROE = \beta_0 + \beta_1(LBC) + \beta_2(NLBC) + \beta_3(TLB) + e$$

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณหนี้สินกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (n = 226)

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized	t	p	Collinearity Statistic	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	b	SE _b	β				
(Constant)	2.920	.570		5.125	.000		
LBC	.000	.005	-.003	-.082	.935	.972	1.073
NLBC	.201	.111	.158	1.812	.071	.149	3.727
TLB	.526	.062	.727	8.475**	.000	.153	4.547

SE_{est} = ±6.29904, R = .874, R² = .764, adjust R² = .760, F= 226.294, p-value = .000

**มีระดับนัยสำคัญ .01

$$ROE = .727(TAS)$$

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่า VIF ที่ได้รับไม่เกิน 5 ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติการถดถอยแบบพหุคูณ ตัวแปรหนี้สิน ประกอบด้วย หนี้สินหมุนเวียน (LBC) และหนี้สินไม่หมุนเวียน (NLBC) ไม่มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น(ROE) ในขณะที่ หนี้สินรวม (TLB) มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น (ROE) โดยหนี้สินรวม (TLB) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น(ROE) ได้ร้อยละ 76.0 ขณะที่อีกร้อยละ 24.0 เกิดขึ้นจากปัจจัยอื่น

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้างต้นสรุปได้ดังนี้

สินทรัพย์ ที่มีผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ สินทรัพย์รวมมีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น

ด้านหนี้สิน พบว่า หนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไร อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ สำหรับหนี้สินรวม มีผลกระทบต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น

อภิปรายผล

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และสินทรัพย์รวม มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นเพราะว่า สินทรัพย์ทำให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินของกิจการ ซึ่งสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน เป็นสินทรัพย์ที่ลักษณะคงทนถาวร สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนเป็นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำ เนื่องจากไม่สามารถจะแปลงเป็นเงินสดได้ในระยะเวลารวดเร็ว เช่น ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ เครื่องจักร เป็นต้น ดังนั้นถ้ากิจการมีความต้องการที่จะได้รับประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจในอนาคต เช่น นำใช้ในการดำเนินธุรกิจหรือผลิตสินค้าหรือบริการ ก็นำไปแลกกับสินทรัพย์อื่นๆ นำไปชำระหนี้ หรือแบ่งปันส่วนทุนให้กับเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุพัฒน์ นาคประดิษฐ์ (2562) ที่กล่าวว่า สินทรัพย์เป็นสิ่งที่มีความมั่นคงหรือไม่มีตัวตนอันมีมูลค่า ที่กิจการมีสิทธิครอบครองอย่างถูกกฎหมาย โดยสินทรัพย์ แบ่งออกเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และสินทรัพย์อื่นๆ ได้แก่ เงินลงทุนระยะยาว ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เงินฝากธนาคาร ลิขสิทธิ์ เป็นต้น โดยผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาพร ประเสริฐศิริเจริญ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ของธนาคารพาณิชย์ขนาด

ใหญ่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ ROA ประกอบกับสัดส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก (LD) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ROA ของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ

หนี้สิน ประกอบด้วย หนี้สินหมุนเวียน หนี้สินไม่หมุนเวียน และหนี้สินรวม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหนี้สินหมุนเวียน และหนี้สินไม่หมุนเวียน มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนหนี้สินไม่หมุนเวียน และหนี้สินรวม มีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ นอกจากนี้ หนี้สินรวม ยังมีอิทธิพลต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เป็นเพราะว่า หนี้สิน เป็นภาระผูกพันของกิจการในปัจจุบันที่เป็นผลมาจากเหตุการณ์ในอดีต ที่ส่งผลให้กิจการต้องเสียทรัพย์สินในอนาคต โดยมีการจ่ายคืนภาระผูกพันนั้นตามระยะเวลา จึงจำเป็นอย่างยิ่งบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องกำหนดนโยบาย และแสวงหาโอกาสเพื่อลดต้นทุนที่ยังคงรักษาความพึงพอใจให้กับลูกค้า โดยเน้นระดับการบริการที่พอเหมาะพอดีกับความพึงพอใจของลูกค้า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนาวรัตน์ ศรีพนากุล (2556) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสภาพคล่อง และอัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาวลัย วงศ์ใหญ่ (2560) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าบริษัท กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า หนี้สินของโครงสร้างเงินทุน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าบริษัท นั่นคือ ถ้าบริษัทมีหนี้สินของโครงสร้างเงินทุนสูงจะทำให้มูลค่าบริษัทต่ำ และเมื่อทดสอบแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมจะพบความสัมพันธ์เชิงลบในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมทรัพยากร และบริการ และตัวแปรขนาดบริษัท โอกาสในการเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงลบกับมูลค่าบริษัท แต่ความสามารถในการทำกำไร และสินทรัพย์ที่มีตัวตนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับมูลค่าบริษัท นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อัญญา ชันธวิทย์ และคณะ (2552) ได้ระบุว่า อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งบ่งบอกถึงสภาพคล่องของกิจการในการที่จะชำระหนี้ระยะสั้น เช่น กิจการใดที่มีหนี้สินหมุนเวียนมากกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนอาจทำให้กิจการนั้นๆ มีปัญหาในการชำระหนี้ระยะสั้นได้แต่หากกิจการใด มีสินทรัพย์หมุนเวียนมากพอแสดงว่ากิจการนั้นๆ มีสภาพคล่องในการชำระหนี้ระยะสั้น

ข้อเสนอแนะ

1) จากผลการศึกษาพบว่า สินทรัพย์ ประกอบด้วย สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน และสินทรัพย์รวม มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในด้านอัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น ดังนั้น กิจการควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ ให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินโดยการแปลงสินทรัพย์เป็นกระแสเงินสดสำหรับนำมาผลิตสินค้าหรือบริการ หรือแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น โดยการพิจารณาวิเคราะห์ และคาดการณ์ผลประกอบการจากสินทรัพย์

2) หนี้สิน ประกอบด้วย หนี้สินหมุนเวียน หนี้สินไม่หมุนเวียน และหนี้สินรวม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กิจการควรพิจารณาตัวเลขทางการบัญชี ในด้านหนี้สิน และสินทรัพย์ ให้สามารถสะท้อนถึงอัตราส่วนผลตอบแทนกำไร อัตราส่วนผลตอบแทนจากสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น

1) ควรศึกษาโครงสร้างงบการเงินการประกอบกิจการที่มีต่อแนวโน้มอัตราส่วนค่าตอบแทนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข

2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอัตรากำไรสุทธิ (NPM) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) เพื่อสะท้อนการเติบโตการประกอบกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- แก้วมณี อุทธิรัมย์. (2556).ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับผลตอบแทนที่คาดหวังของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์การบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2561). สืบค้นจาก : <http://www.set.or.th/set/infographic.doc>
- จิรัตน์ สังข์แก้ว.(2540).การลงทุน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิพวรรณ แม่นสำรวจการ. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธันยกร จันทร์สาส์น. (2558).ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและคุณภาพกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ของประเทศไทย. งานวิจัยทุนสนับสนุนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เนาวรัตน์ ศรีพนากุล. (2556).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วรายุทธ ยิ่งดำรง. (2554).ปัจจัยที่มีผลต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัทครอครัวกับบริษัทที่ไม่เป็นธุรกิจครอครัวที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมอาหาร หมวดธุรกิจ การเกษตร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- วัชรพงษ์ ยอดราช. (2560). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงความสามารถในการทำกำไรและความเสี่ยงที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ (MAI).วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 12, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 80-89.
- วันเพ็ญ ภูมิวิเศษ. (2554).การใช้อัตราส่วนทางการเงินในการพยากรณ์ความล้มเหลวของบริษัทที่จะจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีไลวรรณ ภาณุวิสิทธิ์แสง.(2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุพัฒนา นาคประดิษฐ์. (2562).ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชี. ออนไลน์. ค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/nakpradittax/ray-laxeiyd-wicha/khwam-ru-beuxng-tn-keiyw-kab-kar-baychi/sinthraphy>
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552).มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ปรับปรุงปี 2552. สืบค้นจาก :<http://www.tfac.or.th/Article/Detail/67370>
- สุภาพร ประเสริฐศิริเจริญ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุภาวลัย วงศ์ใหญ่. (2560).ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับมูลค่าบริษัท กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรีย์พร จันทร์งาม. (2555).การวิเคราะห์งบการเงินของอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร กรณีศึกษา บริษัท สุรพล ฟู้ดส์ จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อัญญา ชันธวิทย์, ศิลปพร ศรีจันทเพชร และเดือนเพ็ญ จันทร์ศิริศรี. (2552). การกำกับดูแลเพื่อสร้างมูลค่ากิจการ. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.